

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

**Komunikat Komisji powiadamiający państwa członkowskie o pewnych niedociągnięciach
dotyczących zgodności filipińskiego systemu szkolenia i certyfikacji marynarzy z wymaganiami
konwencji STCW**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 367/01)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2008/106/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia marynarzy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z prawem 1/10 konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) o wymaganiach w zakresie wykształcenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht (konwencja STCW) z 1978 r., zmienionej w 1995 r., państwa-strony mogą uznać – w drodze potwierdzenia – wydane przez inne państwo-stronę świadectwa kwalifikacji, jak również świadectwa fachowości przyznane kapitanom i oficerom tankowców i gazowców, pod warunkiem że uznająca strona sprawdziła, czy uznawana strona spełnia wymagania konwencji.
- (2) Zgodnie z prawem Unii Europejskiej uznawanie świadectw wydanych przez państwa trzecie do celów STCW odbywa się na szczeblu unijnym. W rzeczywistości na mocy dyrektywy 2008/106/WE państwa członkowskie mogą postanowić o potwierdzaniu wspomnianych świadectw marynarzy wydanych przez państwo trzecie wyłącznie w przypadku, gdy dane państwo zostało uznane w drodze decyzji Komisji podjętej po przeprowadzeniu procedury określonej w tej dyrektywie. Decyzja Komisji wynika z oceny systemu kształcenia, szkolenia

i certyfikacji w państwie trzecim pod kątem zgodności z wymaganiami konwencji STCW. Ocena ta opiera się na zebranych informacjach i inspekcjach przeprowadzonych przez Komisję z pomocą Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA).

- (3) W ramach poprzedniego systemu, ustanowionego na mocy dyrektywy 2001/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia marynarzy ⁽²⁾, państwa członkowskie mogły uznawać państwa trzecie do celów STCW, opierając się jedynie na zasadzie dwustronności, a tego rodzaju uznania, które są nadal ważne zgodnie z art. 19 ust. 5 dyrektywy 2008/106/WE, były publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W ramach tego dawnego systemu Belgia, Dania, Francja, Niemcy, Grecja, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo uznały pewne rodzaje świadectw wydanych przez Filipiny ⁽³⁾. Uznania te mogą być stosowane przez wszystkie państwa członkowskie.
- (4) Zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy 2008/106/WE, wszystkie uznane (na mocy poprzedniego lub obecnego systemu) państwa trzecie muszą być przynajmniej raz na pięć lat poddawane ponownej ocenie w celu sprawdzenia, czy spełniają one odpowiednie kryteria określone w załączniku II do dyrektywy (głównie wymagania przewidziane w konwencji STCW) i czy podjęto właściwe środki w celu zapobieżenia oszustwom związanym z wydawaniem świadectw. Zgodnie z art. 20 dyrektywy 2008/106/WE, w przypadku gdy takie państwa przestaną spełniać wymagania konwencji STCW, Komisja bezzwłocznie powiadamia o tym państwa członkowskie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 18.5.2001, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. C 155 z 29.6.2002, s. 11; Dz.U. C 268 z 7.11.2003, s. 7; Dz.U. C 85 z 7.4.2005, s. 8.

podając przyczyny braku zgodności. Uznanie może następnie zostać wycofane zgodnie z procedurą określoną w tej dyrektywie. Do czasu przyjęcia przez Komisję decyzji o wycofaniu uznania, państwa członkowskie mogą nadal potwierdzać świadectwa wydane przez dane państwa trzecie. Po podjęciu decyzji kolejne świadectwa nie mogą być potwierdzane, natomiast potwierdzenia wydane przed datą decyzji pozostają ważne do czasu ich wygaśnięcia.

- (5) W tym kontekście Komisja rozpoczęła w 2006 r. ponowną ocenę filipińskiego systemu kształcenia, szkolenia i certyfikacji za pomocą inspekcji EMSA przeprowadzonej w marcu wspomnianego roku. Pierwsza inspekcja ujawniła kilka nieprawidłowości, które były dalej sprawdzane w trakcie dwóch kolejnych inspekcji, odpowiednio, w kwietniu 2010 r. i w marcu 2012 r. W trakcie inspekcji z 2010 r. stwierdzono w szczególności, z jednej strony, znaczne niedociągnięcia, z drugiej zaś strony, godne odnotowania postępy w odniesieniu do inspekcji z 2006 r. Główne nieprawidłowości, które utrzymywały się w tamtym czasie, to: niedostosowanie prawodawstwa do wszystkich norm Konwencji w zakresie wymagań dotyczących certyfikacji marynarzy, w szczególności dopuszczenie możliwości obejmowania przez oficerów stanowisk kierowniczych bez konieczności odbycia specjalnego szkolenia, jak wymaga tego konwencja; niewystarczające szkolenia pokładowe, w szczególności jeśli chodzi o kadetów, którzy przebywają na morzu jako szeregowi marynarze za wynagrodzeniem; niekompletny system norm jakości, nieobejmujący wszystkich oddziałów administracji odpowiedzialnej za działania związane z STCW, w odniesieniu do których przewidziano w konwencji system norm jakości; brak procedur służących wdrożeniu systemu norm jakości; brak monitorowania lub niedostateczne monitorowanie szkół przez właściwe organy administracji, co potwierdziły istotne niedociągnięcia wykryte również w szkołach; brakujące, niewystarczające lub niewłaściwie wykorzystywane urządzenia w szkołach (takie jak symulatory dla oficerów pokładowych); niezgodne z wymaganiami, często poważnie niezgodne z prawem praktyki szkoleniowe w szkołach.
- (6) Opisane nieprawidłowości były regularnie przedstawiane przez Komisję, przy wsparciu ze strony EMSA, władzom Filipin, a ocena Komisji i wynikające z niej wnioski dotyczące konkretnych działań naprawczych zostały przekazane wspomnianym władzom w pismach z dnia 27 lutego 2009 r., dnia 4 lutego 2010 r., dnia 6 maja 2011 r. oraz dnia 26 grudnia 2011 r. W szczególności, pismem z dnia 6 maja 2011 r., Komisja zwróciła się do władz Filipin o dostarczenie istotnych dowodów wskazujących, że stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte bądź są usuwane.
- (7) Pismami z dnia 10 maja 2009 r., dnia 13 lipca 2010 r., dnia 19 sierpnia 2011 r. i dnia 25 stycznia 2012 r., Filipiny przekazały informacje i dowody dotyczące działań naprawczych, które zostały zrealizowane lub podjęte w celu usunięcia wspomnianych niedociągnięć. W szczególności do pisma z dnia 19 sierpnia 2011 r. dołączono bardzo duży zbiór dokumentów na potwierdzenie wspomnianych działań naprawczych, zwłaszcza w odniesieniu do nieprawidłowości w zakresie prawodawstwa i braków w wyposażeniu.
- (8) Dzięki działaniom wykazanim w piśmie z dnia 19 sierpnia 2011 r. oraz w załącznikach do tego pisma, władze Filipin rozwiązały najwyraźniej następujące kwestie: niedociągnięcia dotyczące prawodawstwa, w szczególności wymóg certyfikacji w odniesieniu do stanowisk kierowniczych; niedociągnięcia dotyczące szkolenia pokładowego kadetów, którzy przebywają na morzu jako szeregowi marynarze za wynagrodzeniem; niedociągnięcia dotyczące systemu norm jakości; niedociągnięcia dotyczące procedur w zakresie monitorowania szkół. Dokumentacja przekazana przez władze Filipin zawierała również zbiór dokumentów potwierdzających zakup sprzętu lub wprowadzenie innych rozwiązań (np. umów najmu) w celu wyposażenia szkół w symulatory. Wszystkie wspomniane działania naprawcze wymagały sprawdzenia na miejscu.
- (9) W związku z tym w marcu 2012 r. EMSA przeprowadziła ponowną inspekcję na Filipinach, głównie w celu sprawdzenia realizacji działań naprawczych dotyczących zarządzania, które zostały zgłoszone w dokumentach przedłożonych Komisji w sierpniu 2011 r. Inspekcja EMSA nie objęła na tym etapie instytucji kształcenia i szkolenia morskiego. Dokumenty dowodowe dotyczące instytucji szkoleniowych dostarczone przez Filipiny w roku 2011 będą sprawdzane w trakcie kolejnej inspekcji EMSA, zaplanowanej na początek 2013 r. W rzeczywistości, ponieważ zarówno nieprawidłowości, jak i odpowiednie działania naprawcze, nie dotyczyły jedynie dostępności urzędzeń, lecz również ich właściwego wykorzystania przez instytucje kształcące i szkoleniowe działające w całym kraju, a także z uwagi na to, iż na zapoznanie się z takimi urządzeniami potrzeba znacznej ilości czasu, Komisja uznała za bardziej właściwe przeprowadzenie inspekcji tych instytucji na późniejszym etapie.
- (10) Na podstawie otrzymanych dokumentów oraz inspekcji przeprowadzonych przez EMSA można wyciągnąć pewne wnioski co do spełnienia przez Filipiny wymagań konwencji STCW.
- (11) W szczególności ostatnie działania podejmowane przez rząd Filipin dostosowały ramy regulacyjne tego kraju do wymagań konwencji STCW w zakresie certyfikacji marynarzy oraz systemu norm jakości, jaki ma zostać wdrożony przez administrację. Jednakże wydaje się również, że praktyki administracyjne wciąż nie są zgodne z tymi nowymi ramami regulacyjnymi. W rezultacie na poziomie administracji nadal występują nieprawidłowości, które opisano poniżej.
- (12) Prawidło I/6 załącznika do Konwencji STCW wymaga poddania procesu szkolenia i oceny marynarzy działaniom nadzorczym i monitorującym w celu zagwarantowania, że programy, metody i środki realizacji zapewniają osiągnięcie zalecanych poziomów kwalifikacji. Jednakże przeprowadzona w marcu 2012 r. inspekcja ujawniła, iż monitorowanie instytucji kształcących i szkoleniowych na Filipinach nie gwarantuje odpowiedniego poziomu programów, metod i środków realizacji, gdyż

działania monitorujące wydają się być realizowane głównie za pomocą list kontrolnych ukierunkowanych na wyposażenie, natomiast korzystanie z danego sprzętu oraz metodyka i treść kształcenia i szkolenia nie są odpowiednio kontrolowane. Tego rodzaju brak skutecznego i niezależnego monitorowania oraz egzekwowania przepisów w odniesieniu do instytucji kształcących i szkoleniowych ujawnił się również przy okazji poprzednich inspekcji EMSA, a jego odzwierciedleniem były wykryte na poziomie szkół niedociągnięcia dotyczące programów, metod, wykorzystania urządzeń oraz braki w samym wyposażeniu. Co więcej, na podstawie inspekcji EMSA oraz analizy przedłożonych dowodów można również domniemywać, że możliwe jest nadal na Filipinach wystąpienie konfliktów interesów w przypadku oceny kwalifikacji kandydatów w kontekście świadectw STCW. Chociaż w grudniu 2011 r. przyjęto w tym zakresie nową procedurę, nie można mieć jeszcze pewności, iż kandydaci ubiegający się o wydanie świadectwa są sprawdzani przez osoby, które nie mają swojego interesu w pozytywnym wyniku tych sprawdzianów.

- (13) Poszczególne inspekcje ujawniły również, że stopień spełnienia wymagań przez instytucje kształcące i szkoleniowe może być bardzo różny. Część szkół jest dobrze znana branży europejskiej, a w niektórych przypadkach znajduje się pod jej kontrolą. Jak już wspomniano, EMSA będzie ponownie przeprowadzać inspekcje instytucji kształcących i szkoleniowych w 2013 r.
- (14) Podsumowując, należy wyraźnie zauważyć stałą tendencję na Filipinach, jeśli chodzi o zapewnienie pełnej zgodności z wymaganiami konwencji STCW. Jednakże odpowiedni stopień zgodności nie został jeszcze osiągnięty. Jeżeli proces ten zostanie spowolniony, a pełna zgodność z wymaganiami konwencji STCW nie zostanie osiągnięta w rozsądnym terminie, biorąc także pod uwagę czas, jaki upłynął od przeprowadzenia pierwszej inspekcji, należy wówczas w pełni rozważyć wycofanie przez UE uznania dla Filipin w odniesieniu do systemu szkolenia i certyfikacji marynarzy w tym kraju.
- (15) Ponieważ dyrektywa 2008/106/WE dopuszcza jedynie uznanie lub wycofanie uznania w odniesieniu do krajowych systemów kształcenia i szkolenia morskiego oraz zważywszy że kontrolę nad niektórymi pojedynczymi szkołami na Filipinach sprawują armatorzy mający siedzibę w Unii, państwa członkowskie powinny rozważyć zintegrowanie tych szkół ze swoimi krajowymi systemami kształcenia i szkolenia.
- (16) I wreszcie, ponieważ wydaje się, że jedną z głównych przeszkód dla spełnienia przez Filipiny wymagań STCW jest brak wykwalifikowanych kadr technicznych odpowiedzialnych za monitorowanie szkół, w szczególności na poziomie regionalnym lub lokalnym, państwa człon-

kowskie mogą być skłonne pomóc władzom tego kraju w rozwijaniu niezbędnego potencjału w tej dziedzinie,

PRZYJMUJE NINIEJSZY KOMUNIKAT:

1. Komisja zwraca uwagę państw członkowskich na niedociągnięcia, o których mowa w motywach 11, 12 i 13. Zwraca się zatem do państw członkowskich zaangażowanych w udzielanie pomocy technicznej dla Filipin o skupienie wysiłków na tych kwestiach.
2. Komisja uważa, że filipiński system kształcenia, szkolenia i certyfikacji marynarzy nie jest w pełni zgodny z wymaganiami konwencji STCW. W szczególności instytucje kształcące i szkoleniowe na Filipinach nie są we właściwy sposób monitorowane przez administrację, a wymagania konwencji STCW dotyczące programów, metod i środków realizacji nie są skutecznie egzekwowane. Podobnie Komisja uważa, że nie zapewniono jeszcze niezależności osób oceniających w procesie certyfikacji marynarzy.
3. Komisja odnotowuje poważne starania, jakie poczynił rząd Filipin w latach 2011–2012. Odnotowuje również fakt, że w wyniku tych starań, osiągnięto istotne postępy, jeśli chodzi o ramy regulacyjne w zakresie certyfikacji marynarzy oraz organizację administracji, w celu spełnienia wymagań konwencji STCW.
4. Komisja zamierza poprosić EMSA o przeprowadzenie kolejnej inspekcji na Filipinach w 2013 r., mającej na celu sprawdzenie, czy instytucje kształcące i szkoleniowe są wyposażone w rzekomo nabyte urządzenia (jak wynika z dokumentów przesłanych w sierpniu 2011 r.), oraz czy wspomniany sprzęt jest wykorzystywany zgodnie z wymaganiami konwencji STCW. Bardziej ogólny cel tej inspekcji polega na sprawdzeniu, czy praktyki dotyczące kształcenia i szkolenia w tych instytucjach są zgodne z wymaganiami konwencji STCW. Inspekcja z 2013 r. będzie również ukierunkowana na kontrolę administracji, aby upewnić się, że niedociągnięcia dotyczące monitorowania wykrywane nadal w roku 2012 zostały wyeliminowane, a system norm jakości jest wdrażany.
5. Niniejszy komunikat skierowany jest do państw członkowskich i zostanie przedłożony Komitetowi ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
Siim KALLAS
Wiceprzewodniczący